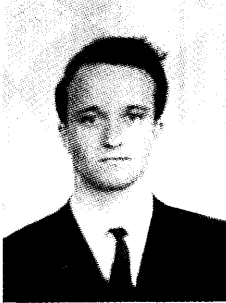

UDO OTSUS 60

Tartu Ülikooli personaliosakonna annaalides seisab kirjas, et Udo Otsus tuli raamatukokku tööle 1. mail 1970. Kiri küll ei peta, kuid ilmselgelt ei olnud see kaunis kevadpäev tema esimene tööpäev, sest tegemist oli suure riikliku pühaga.

Raamatukogu asus siis Toomemäel, omal ajal Baltikumi suurimaks kirikuks olnud Toomkiriku tervena säilinud osas. Sellest ajaloost õhkuvast ja aegade tarkust talletavast paigast sai noorele Tartu Ülikoolis eesti filoloogiks diplomeeritud (1968) mehele töökoht aastakümneteks.

Oma tööd alustas ta raamatukogus bibliograafina, edasi vanemredaktori- na, sektorijuhatajana, pearaamatukoguhoidjana, perioodikaosakonna juhata- jana. Pärast perioodikaosakonna reorganiseerimist 2000. a on ta spetsialist- raamatukoguhoidja kodumaise kirjanduse osakonnas, tööks perioodika kata- loogimine ja normikirjed.

Elektroonilisele kataloogimisele mindi meie raamatukogus üle ajal, mil Udo oli perioodikaosakonna juhataja. Tal oli oluline osa perioodika elektrooni- liste bibliokirjete andmestiku väljatöötamisel. Tollased alluvad meenutavad teda kui rahulikku, tasakaalukat ja mõistvat juhti, kelle käe all kujunes nii eripalgelistest inimestest tore kollektiiv. Udo on raamatukogus üks staažika- maid ja suurimate kogemustega kataloogijaid. Ajal, mil pealiskaudsus on kujunemas vooruseks, on ta oma töös jätkuvalt jäärpäiselt põhjalik ja süvitsi- minev. Ja ega kataloogimistöös teisiti saakski. Koos liigitamisega saabki selle töö tulemusena raamatute kogust raamatukogu, kust lugejal on võimalik leida talle vajalikku infot. Oma teadmisi ei hoia ta sugugi vaka all. Ta on olnud kannatlik õpetaja algajatele ja lahke abistaja teistele sama töö tegijatele. Palju aastaid on Udo osalenud kataloogimis- ja kirjetoi mkonna töös, kus tema kree- doks on ikka olnud: arutatagu töö seisukohalt sisulisi ja olulisi asju. Talle ei meeldi tühjale tuuletallamisele tundide tuulamine.

Udo lapsepõlve ja varase nooruse ajad möödusid Vooremaal, kus ta 17. sept 1944 sündis. Kodupaiga meeliülendavalt kaunis loodusmaastik on küllap äratust andnud tema lüürilisele hingele. Vahest vaid vähestele on teada Udo tudengipõlveaegne luuleharrastus ja see, et heliloojad Edgar Arro ja Gennadi Daniel on kumbki viisistanud ühe tema luuletuse: „Kuidas keegi” ja „Rahva-

laul". Aastatel 1963–1968 ajakirjanduses ilmunud värssidest võiks kokku seada kenakese kogu. Aga kui palju tal neid veel praegu sahtlis võib olla?

Võrratu emakeeletundjana ning oskusliku sõnaseadjana on Udo see, kellelt võib saada loo kolleegile olulise elusündmuse puhuks ning kes aitab kohendada kirjavandut, nii et lause laulaks ja kohmaka keekekasutuse tõttu ei kaoks me keelele omane järvulina kõla.

Ikka ja jälle on põhjust imetleda Udo suurepärase mälu, tal on lai huvideering: kirjandus, teater, muusika, inimeseks olemise müsteerium, reisimine, poliitika. Kõigil neil teemadel on temaga huvitav ning hariv vestelda. Ta võib hämmastava kergusega hetkesituatsiooni iseloomustamiseks lugeda mõne kirjaniku värsirea või mõttepera. Tänu oma teadmistele ja mälule on ta osalenud raamatukogu mälumänguvõistkondades ning aidanud kaasa oma võistkonna võidule.

Eriiline ja tähelepanuväärne on Udo imetabane võime mingil välguvalgel hetkel tajuda teise inimese sügavamamat olemust, tabada seda, mis inimesele eneselegi ehk aimamatu, hinnata inimest niisugusena, nagu ta on. Kauaaegse töötajana mäletab ja oskab ta rääkida oma ammustest kolleegidest köitvalt, haaravalt ja mis peamine, nii inimlikult ning mõistvalt. Nii väga tahaks loota, et need mälestused kaante vahele jõuaksid!

Koos abikaasa Tiiga on haritust ja vaimsust hindavas õhkkonnas üles kasvatatud kaks toredat tütar, kellest vanem Tuuli on oma põhitöö kõrvalt Kirjandusmuuseumis andunud teatrile ja noorem Merit kaitses isa äsjaseks juubeliks doktoriväitekirja bioloogias.

Udo üle mõtisklesid ning oma nägemuse panid kirja
Asta Kuha ja Maire Tünn

MARE RAND 60

7. septembril 2005 tähistas 60. sünnipäeva käsikirjade ja haruldaste raamatute osakonna juhataja, teadusloolane Mare Rand. Käsikirjade ja haruldaste raamatutega on Mare tegelenud Tartu ülikooli raamatukokku tööle asumisest 1969. aastal. Algul raamatukoguhoidjana Kaja Noodla nõudliku suunamise all, 1976. aastast ise osakonna töid ja tegemisi juhatades.